

[A. C. D. Petersen.]

Danmark. Naar vore højeste Autoriteter paa dette Omraade har udtalt sig saadan, nytter det ikke, at man hist og her i denne Sal sidder med et medlidende Smil over disse Udtalelser. Jeg tror, man gjorde rigtigere i at rette sig efter den Sagkundskab end at fortsætte en Produktion, som man i hvert Fald i Øjeblikket er klar over giver Tab.

Der er for mig ingen Tvivl om, at disse gode Raad, som ledende Mænd indenfor Landbruget her har givet, ogsaa er ved at komme i Miskredit i det arbejdende Landbrug, jeg behøver blot at pege paa de Udtalelser, der kommer, og de Krav, der stilles netop ude fra det arbejdende Landbrug. Jeg skal pege paa det Krav, som man saa udmærket godt kender, ovre fra Kolding Herreds Landboforening f. Eks., hvor man var inde paa, at vi skulde have Nedskrivning af Kronen, og paa, at man fra saa kompetent Side som Landbrugsraadet har været inde paa, at man skulde forsøge en kraftig Bevægelse for at paavise, at vi ikke vilde finde os i de Chikanerier, dansk Landbrugsproduktion var ude for i de forskellige Lande. Jeg peger paa, at man fra en enkelt Side har slaaet til Lyd for, at vi i Virkeligheden maatte ind paa selv at forsøge at æde os gennem Krisen; vi skulde her i Danmark spise mere Smør og mere Flæsk; man har endogsaa været inde paa, at man skulde tage visse bestemte Procent af Smørproduktionen hjem og faa anvendt hjemme i Landbruget.

Dette med at spise sig gennem Krisen har ogsaa haft Lydhørhed hos ledende Mænd indenfor Landbruget. Jeg mindes et Interview, som „Ekstrabladet“ havde med Formanden for Langelands landøkonomiske Selskab, det ærede Medlem Hr. Duborg, som udtalte, at Forslaget interesserede ham i høj Grad, om det var muligt, og det kunde godt være, at man kunde æde sig gennem Krisen. Jeg skal minde om det ærede forhenværende Medlem af dette Ting, Formanden for de samvirkende danske Landboforeninger Tvedegaards Forslag om Nedsættelse af Kreditforeningsrenten (*Afbrydelse*: Det har han aldrig sagt) Det sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ogsaa for et Øjeblik siden, og naar nu det ærede Medlem, støttet af det ærede Medlem Hr. Sevelsted, siger, at det har Hr. Tvedegaard aldrig sagt, saa beder jeg dem om at klargøre for dette høje Ting, hvorledes Hr. Tvedegaard saa kunde operere med, at det vilde betyde en Lettelse for det arbejdende Landbrug paa 40 Mill. Kr. Har man en Forvisning om, at en saadan Konvertering

af Kreditforeningsrenten vilde betyde en Gevinst for det danske Landbrug paa 40 Mill. Kr., og ser man hen til, at i pOts Nedsættelse af Kreditforeningsrenten her i Landet netop vilde betyde dette Beløb af 40 Mill. Kr., saa er der en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at Hr. Tvedegaard har brugt dette Udtryk.

Jeg skal henvise til, at Formanden for Køge Landboforening, Anders Andersen, Bakkegaard, er inde paa, at vi har alt for mange Svin i dette Land, og at vi maa have disse Svinebesætninger reguleret efter Arealenhed. Jeg skal pege paa, at det ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Vanggaard har sagt, at det er dog maaske alligevel nødvendigt at tænke enkelte nye Tanker overfor Kravet om en Handelspolitik; det skal naturligvis ikke være saaledes, som man fra konservativ Side tænker sig Handelspolitikken etableret, nej, det skal være en Præferencpolitik, men en Præferencpolitik til Støtte for Frihandelen.

Naar man tager alt dette i Betragtning, saa synes jeg, jeg har haft Ret til at anvende den Udtalelse, jeg kom til at bruge forleden Dag, og som faldt det ærede Medlem Hr. Pinholt saa stærkt for Brystet, ikke som han med Urette gjorde gældende, at jeg havde sagt, idet han henviste til Fortrykket, men saaledes som jeg sagde: at disse Landbrugets ledende Mænd er inde i det vildeste Vilderede. Naar dette er Tilfældet, saa skyldes det naturligvis, at man ser, at nu begynder det at vakle under den gamle kendte Fanesang. Derfor er det, jeg tror, det er nødvendigt, at man fra den Side tænker enkelte andre Tanker.

Jeg vil da gerne sammenholde alt det, jeg her har fremsat, med det, man fra ledende Landmænds Side har foreslaaet. Der har for nylig været afholdt et stort Landbrugsmøde, hvor ogsaa De samvirkende Husmandsforeninger var repræsenteret, og dér krævede man — saaledes som det nu er blevet moderne — en Nedsættelse af Rentesatserne her i Landet, specielt da man ikke kan komme videre med Kreditforeningerne end til en Konvertering, som ikke betyder ret meget, maaske slet ingenting; det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa, at en Konvertering i Øjeblikket ikke er saa særlig formaalstjenlig. Naar man saa ikke kan faa denne Rente nedsat, saa kunde man i alt Fald sige til Sparekasserne, at nu maa de nedsætte Renten, og det var ogsaa et væsentligt Punkt i den Resolution, som blev udsendt paa dette store Landbrugsmøde. Yderligere sagde man paa dette store Landbrugsmøde, at man med alle til Raadighed staa-